

Видавнича рецензія на рукопис
денникової прози «Мережані закладки»

Василя Бондаря

Денниковій прозі як жанру, що стисло репрезентує широку палітру читацьких уподобань і безпосередніх рефлексій літературно-мистецького життя, вдалося зберегти свої позиції і навіть завоювати нових прихильників завдяки тому, що до творення читацьких щоденників вдалися майстри пера, серед яких і Василь Бондар. Хоча денникова форма нібито не вимагає ні ґрунтовного аналізу об'єкта лектури, ні простеження динаміки творчих здобутків / утрат письменників, однак саме ці аспекти щирого зацікавлення мистецькими творами, як і увага до деталей, приваблюють читача, що є незаперечним фактом стійкого інтересу до внутрішнього духовного життя творця денників: його художніх уподобань, впливу тексту на формування уявлень про його автора і навпаки – розчарування в цілності людини закономірно веде до перегляду оцінок її творчого доробку.

Прозаїка В. Бондаря нині радо публікують найповажніші українські часописи й охоче залучають антології сучасного оповідання і психологічної новели. Уривки з його читацького щоденника побачили світ на сторінках культурно-мистецьких журналів різних областей України, що дає підстави пересвідчитися: його думки, оцінки – у фокусі україноцентричності, а контроверсійні, дражливі питання – в царині самовизначення громадянина. Саме читацькі уподобання визначають життєві орієнтири людини, її поведінку в оцінці реалій і власний моральний вибір.

«Мережані закладки» – це формування критеріїв позачасової літератури й категоричне несприйняття прочитаним поціновувачем, редактором-упорядником будь-якої сірості, етико-естетичної безхребетності. Це візія прокладення власного шляху до храму мистецтва, відкриття через сумнів або захоплення. Щоденна робота із самовдосконалення. Книжка буде цікавою як для творчої молоді, так і для читачів із досвідом. Окрім цього, денникові нотатки дають розлогий матеріал для орієнтації як в українській літературі, так і в світовій, провокують до дискусії, посилянь – «будять» приспану свідомість. Тому рецензований рукопис пропоную до друку.

Антоніна Царук,
членкиня НСПУ